

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra antropologie

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek oponenta

Práci předložil(a) student(ka): Stanislav Dvořák

Název práce:

Neuroplasticita - její vliv na proměnu chování a myšlení člověka.

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci ve firmě):

Jaroslav Brůžek, katedra antropologie, ZČU Plzeň

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Samotný cíl práce je postaven spíše v rovině filozofické a autor jej formuluje jako .

„snahu poukázat na to, jak schopnost plastické i strukturální sebestroměny, ale i regenerace mozku ovlivňuje a bytí samotného lidského jedince. Středem tohoto zájmu jest poukázání na neuroantropologický aspekt tohoto jevu. Větší zastoupení neurověd a kognitivních věd by sociální a kulturní prospělo v tom smyslu, že integrálnější pohled na člověka nám umožní i jeho lepší a hlubší poznání a pochopení. „

Autor sám však nikterak nejde příkladem. Vyhýbá se odborným sdělením s přírodovědeckou a lékařskou tematikou a zapomíná, že píše práci na katedře antropologie. Závěr práce je formulován na 3 stránkách z 26 stran rukopisu a představuje spíše úvahu autora o tématu než vlastní závěry.

Cíl práce byl podle mne naplněn jen částečně, a to pouze tím, že BP vypracoval a odevzdal.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

BP postrádá odborný styl, běžný při psaní bakalářských a diplomových prací. I když lze uznat, že zvládnutí práce byl úkol náročný a autorovi neodpírám nikterak zájem a sečtělost, obsahové zpracování má značné mezery. V řadě případů se text omezuje na stručný výčet bodů, připomínající osobní poznámky (str.6-7). Celá práce je více méně inspirována populárně naučnými knihami (např. Doidge, 2012) propagující pozitivní myšlení a možnosti měnit náš mozek mentálním cvičením a meditací. Nadšení pro určitou oblast lidské činnosti na rozdíl od její prezentace v odborném

textu musí mít odstup a patřičnou odbornou průpravu. Ta, bohužel, autorovi zřejmě dost chybí.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Jazykový projev je skutečně „strašný“. Postrádá totiž odborný styl studované disciplíny. Rovněž jazyk textu není silnou stránkou práce a autora.

Jinak bychom nemohli číst např. jen tak namátkou, str. 10. „Zjištěním bylo, že věk“, „Zakušené zkušenosti“, dále na straně 11 a 12 : „v oblasti jazykové kůry mozku“ (snad centra řeči?), „lidé zcela bez vzdělání“ (mají alespoň základní), „jednalo se o soustruháře“ (snad soustružníky)? Co se týče biologie mozku, terminologie je na nižší úrovni, než předpokládám ve střední škole a nazval bych ji „naivní biologická terminologie“. Jsem rád, že nemusím hodnotit tabulky a grafy, protože v BP nejsou.

Zastavím se u bibliografie. Nejmladší citace původní odborné práce má vročení rok 2002. Že by neurovědy ustrnuly ve studiu neuroplasticity deset let ?

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Celkový dojem z práce není dobrý. Při „novátorském“ úsilí autora (tak se promítá v textu) by struktura BP prospěla, kdyby definici neuroplasticity zařadil ihned na počátek textu BP a nikoliv až za kapitoly „historický přehled“ a „význam termínu“.

Jak uvádí recenze napsaná Mottram-em a Rymer-em na jinou a stejně popularizační knihy od Doidge N. (2007) s návěm „The Brain Plasticity Revolution The Brain that Changes Itself“, která byla publikovaná v NEUROLOGY TODAY (2008, June 5:16), Doidge populárním způsobem poukazuje na vliv vztahů mezi učení, závislostí, kulturou, technikou a a psychoterapii na funkci mozku. Laik se dozví, že mozek má téměř neomezenou kapacitu pro své změny, lékař je je inspirován poskytnout naději pacientům a a vědec je vyzván, aby pokračoval v odhalování tajemství našeho mozku. Čtení této knihy je dobře strávený čas a změní Váš pohled na udivující schopnosti mozku. Tolik recenze.

Dodávám, že nelze založit psaní BP pouze na četbě popularizačních knih. Tvrzení, že plasticitě lidského mozku v české literatuře není věnována žádná pozornost (str. 23 dole) a autor je nucen se opřít jen o zahraniční literaturu, je zjevná polopravda. Při troše dobré vůle lze prameny nalézt (např. Trojan et al. 2002. *Plasticita mozku za vývoje, Psychiatrie, nebo Benešová a kol. ,2009. Neuroplasticita lidského mozku a její význam pro psychologii- Československá psychologie*).

Z webových stránek <http://www.psychologon.cz> s mottem „Když se z vědy dělá věda, nedělá se věda“ cituji : „Na českém knižním trhu je od roku 2012 k dispozici velmi dobrý překlad knihy Normana Doidge ‘The Brain That Changes Itself’ (2007). Kniha vyšla v nakladatelství CPress ve spolupráci se Sdružením osob po poranění mozku a jejich rodin – CEREBRUM“. Nabízí se proto jediná otázka – je třeba číst tuto BP?

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Jaký je vztah neuroplasticity a učení? Jaké místo má neuroplasticita při adaptacích jedince?

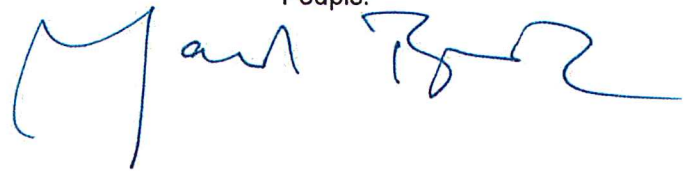
6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě):

Pokud školitel doporučil práci k obhajobě, pak navrhuji jako nejvyšší ocenění známku DOBŘE.

Datum:

15/5/2013

Podpis:

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra antropologie